

nemlig Ordene, „at anbringe dansk Stednavn“, sættes: „at angive Danmark eller et Sted i Danmark som Patningssted“, idet man ikke ligefrem vilde være med til at stifte Sydafrikanerne Blaar i Djene ved at bilde dem ind, at det var dansk Smør, naar det ikke var det, men naar man siger, at det er pakket i Danmark, i Kjøbenhavn eller i Aarhus, har man kun sagt, hvad der er Sandhed, saa kan det i øvrigt være spenskt eller udenlandsk Smør, eller hvad det skal være. Jeg skal kun til allersidst sige et Par Ord om Vædringsforslag Nr. 8 til § 6. Saa vidt jeg ved, var det ved 3dje Behandling i Landstinget, at der blev sat en ny Paragraf ind i Loven, og den lyder saaledes: „Det er forbudt her i Landet at sælge eller falholde Varer, paa hvilke eller paa hvis Etiketter eller Indpakning er anbragt det i Genferkonventionen af 22de August 1864 omhandlede Mærke, det røde Kors, eller en til dette Mærke svarende Betegnelse eller Benævnelse. Overtrædelse af denne Bestemmelse straffes med Bøder paa indtil 100 Kr. Med samme Straf anses den, der u hjemlet benytter ovennævnte Mærke, Betegnelse eller Benævnelse paa Skilte, i Befendtgørelser, paa Regninger, Fakturaer eller andre Forretningsdokumenter.“ Jeg anser det for givet, at de ærede Medlemmer kende den Institution, der hedder det røde Kors, og jeg antager ogsaa, at man er enig med Udvalget i og godt kan forstaa, at der maaste kunde være Grund til visse stærkende Bestemmelser; men der kom, særlig fra et enkelt Medlem af Udvalget, Betænklichkeiten frem. For det første blev der gjort gældende, at det ikke kan nægtes, at en Bestemmelse som denne mere hører hjemme i Varemærkeloven, end i Loven om urigtige Varebetegnelser, og dernæst var man ogsaa bange for, at man maaste traadte enkelte handlende for nær derved; men i det hele taget indrømmede man i Udvalget, at man ikke i særlig Grad havde faaet gennearbejdet dette Spørgsmaal; dog mente man, at da Lovforslaget var bleven fremsat af Regeringen uden denne Paragraf, maatte det vel ogsaa af Landstinget kunne antages igen uden denne Paragraf. Man har derfor foreslaaet, at den skulde gaa ud, nærmest af formelle Grunde, men dog ogsaa af visse reelle Grunde. Jeg skal slutte med at opfordre det høje Ting til at stemme for Vædringsforslagene, selvfølgelig navnlig for dem, der ere stillede af hele Udvalget, men heller ikke at forglemme det Vædringsforslag, der er stillet af et Mindretal; jeg mener, at det vilde være en væsentlig Forbedring af

Lovforslaget, om dette Vædringsforslag kunde optages i Loven.

Judenrigsministeren (Hørring): Som af den ærede Ordfører (M. Nielsen) allerede nævnt, har jeg selv foranlediget Vædringsforslaget under Nr. 1, idet der i Regeringsforslaget var indløbet den Fejl, at man vilde komme dertil, at man kunde anvende Straf, naar en Vare var betegnet som Genstand for et dansk Patent, uagtet denne Betegnelse den Gang, den blev anbragt, var rigtig, nemlig naar Patentbestyttelsen var udløbet paa et senere Tidspunkt. Dette gaar selvfølgelig ikke an. Naar Varen med Rette er bragt i Handelen med denne Betegnelse, bør Straf ikke senere kunne indtræde, fordi Patentbestyttelsen er ophævet. Med Hensyn til Vædringsforslagene under Nr. 2 og 3, da betegnede den ærede Ordfører dem nærmest som formelle, og heri er jeg enig med ham; men jeg tror dog, at der er en lille Smule Realitet i det ene af dem. Man har ved Bestemmelsen i Lovforslaget søgt at give Domstolene, der skulle anvende den, en vis Bidde med Hensyn til Fordringerne til det Bevis, som omhandles i § 1, 3dje Stykke, og hvoraf Straffefrihed er betinget. Hvis man udelader disse Ord, som ere foreslaaede udeladte ved Vædringsforslag Nr. 2, vil det være umuligt for Domstolene at skønne, og Bestemmelsen vil være noget strengere, end egenlig Meningen er dermed; men jeg anser ikke Ordene for nødvendige; hvis Udvalget mener det heldigere at udelade dem, kan jeg tiltræde det. — Hvad Vædringsforslaget Nr. 3 angaar, kan jeg tiltræde det og har ikke noget derimod at indvende. — Derimod maa jeg stille mig noget anderledes med Hensyn til Vædringsforslagene Nr. 4 og 5, altsaa Mindretallets og Flertallets Forslag med Hensyn til § 3. Det, man har villet med Lovforslagets § 1 og de følgende Bestemmelser, er at forhindre, at Varen gaa ud i Omsætningen med urigtige Betegnelser, der tilsigte at give en Garanti for Varen, med Hensyn til dens Frembringelsessted, Art og Stof eller Tilvirkningsmaade. Det er dette, man har søgt at forhindre, fordi det er særlig farligt for Omsætningen, at Varen gaa ud med en saadan Erklæring paa sig, der skal garantere dens Indhold i en eller anden Retning, naar altsaa Forholdet er det, at denne Angivelse er urigtig. Men videre har man heller ikke villet gaa. Det er ikke rigtigt, naar den ærede Ordfører mente, at Lovforslaget i sin Almindelighed tilsigtede at